Dziennik-Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Nowo-Radomsku.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 9. grudnia 1916.

244.

Proklamacya do ludności Jeneralnych Gubernatorstw lubelskiego i warszawskiego.

Monarchowie sprzymierzonych mocarstw Austro - Węgier i Niemiec oznajmili Wam swe postanowienie utworzenia z ziem polskich, wyzwolonych z pod jarzma rosyjskiego, nowego samodzielnego Królestwa Polskiego. W ten sposób urzeczywistnia się najgorętsze pragnienie Wasze, które od wieku przeszło — zdawało się napróżno — żywiliście.

Powaga i niebezpieczeństwa tych ciężkich chwil wojennych, oraz troska o wojska nasze, stojące w obliczu wroga, zmuszają nas zachować zarząd nowego państwa Waszego tymczasowo jeszcze w naszych rękach. Pragniemy jednak chętnie dać mu już teraz przy Waszym współudziale stopniowo urządzenia państwowe, które mają poręczyć trwałe ugruntowanie państwa Waszego, jego ukształtowanie i bezpieczeństwo.

Na pierwszem więc miejscu wojsko polskie.

Nie ustał jeszcze bój z Rosyą; w walce tej i Wy pragniecie wziąść udział. Stańcie więc przy nas jako ochotnicy i pomóżcie nam uwieńczyć zwycięstwo nasze nad Waszym prześladowcą.

Mężnie i z wielką chlubą walczyli obok nas bracia Wasi z Legionów Polskich; wstępujcie w ich ślady w nowo powstać mających oddziałach wojskowych, które w przyszłości, złączone z Legionami, utworzą Polskie Wojsko. Będzie ono dla Waszego nowego Państwa silną podporą i zapewni mu bezpieczeństwo na zewnątrz i wewnątrz.

Pod narodowemi Waszemi barwami i sztandarami, które nadewszystko umiłowaliście, macie osłaniać Ojczyznę Waszą znamy Waszą odwagę i płomienną Waszą miłość Ojczyzny — to też wzywamy Was do boju przy naszym boku.

Zgromadźcie Waszych do broni zdolnych mężów za przykładem walecznych Legionów Polskich i połóżcie we wspólnej na razie pracy z niemiecką i sprzymierzoną z nią austryacko-węgierską Armią podwaliny pod Armię Polską, w której pełne chwały tradycye Waszych dziejów wojennych odżyją na nowo w wierności i męstwie Waszych żołnierzy.

Ces.-Niemiecki Jenerał-Gubernator: **BESELER.**

C. i k austr.-węg. Jenerał-Gubernator wojsk.: **KUK.**

245.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. Listopada będą u wszystkich wójtów Generał-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytoryum oswobodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia. Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategoryi nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:

Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;

Jazda;

Oddziały sanitarne;

Tabory,

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni; rozstrzyga Generał-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdatnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru, w którem podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem

dokładny nowy adres. Takie same zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możności odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby otrzyma t. zw. „świadectwo przyjęcia" i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacyi wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą „karty powoławczej", którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia".

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycyi władz wojskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalniającego". Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał „świadectwo przyjęcia" należy się przy wstąpieniu kwota 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 K resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako

„wojsko państwa prowadzącego wojnę“ musi ona — o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych.

nastąpi osobno.

C. i k. Jenerał-Gubernator:
KAROL KUK.

246.

Obwieszczenie w sprawie ograniczenia spożycia mięsa.

Porządek domowy dla rzeźni miejskiej w Noworadomsku.

§ 1.

Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świń, baranów, i kóz z gmin Brudzice, Dmenin, Dobryszyce, Gidle, Gosławice, Kobiele, Masłowice, Noworadomsk, Przerąb, Radziechowice, Stobiecko miejskie i Wielgomłyny dozwoloną jest tylko w rzeźni w Noworadomsku.

§ 2.

Rzeź zwierząt dozwoloną jest tylko w poniedziałki, środy i piątki od godziny 8. rano do godziny 4. popołudniu. Przed i po oznaczonej porze nie wolno z wyjątkiem rzezi bydła wojskowego—pod żadnym warunkiem bić bydło w rzeźni.

§ 3.

W rzeźni nie wolno z wyłączeniem rzezi dla potrzeb wojskowych więcej zwierząt bić niż c. i k. Komenda wojskowa na każden miesiąc wyznacza. Obowiązkiem Urzędu gminnego jest rozdzielić kontyngent przyznany na pojedyncze dni. W razie wyczerpania kontyngentu przed końcem miesiąca ma być rzeź zwierząt aż do następnego miesiąca zastanowioną a rzeźnia zamknięta.

Przyznany miesięczny kontyngent będzie każdym razem ogłoszony w Dzienniku urzędowym a urząd gminny ze swej strony winien ogłosić dopuszczalną do rzezi ilość zwierząt afiszowaniem na tablicach urzędowych.

§ 4.

Chcący poddać zabiciu zwierzę winien się zgłosić w Urzędzie gminnym, podać pochodzenie zwierzęce, wykazać się paszportem dla zwierzęcia i złożyć taksę należną za pokwitowaniem. Kwit z wyszczególnieniem należytości i z podaniem rodzaju zwierzęcia i nazwiska właściciela musi być wystawiony na każde

pojedyncze zwierzę i zaopatrzony być ma bieżącemi liczbami począwszy od liczby i w każdym miesiącu i to osobno dla bydła rogatego, cieląt, świń, owiec i kóz. Przełożony gminy jest osobiście odpowiedzialnym, iż nie będzie więcej kwitów wydanych niż kontyngent przyznany wynosi.

§ 5.

Gminny oglądacz zwierząt i mięsa wykonuje imieniem gminy zarząd rzeźni, jemu bezpośrednio podlegają organa zarządu rzeźni, przeznaczone do spełniania poszczególnych czynności. On osobiście odpowiedzialnym jest za przestrzeganie przepisów weterynarno-policyjnych i niniejszego porządku domowego.

§ 6.

Do zakresu oglądacza zwierząt i mięsa należą:

1) Oględziny bydła przed i po rzezi po myśli przepisów zawartych w broszurce, przesłanej w rozporządzeniu c. i k. Komendy obwodowej z 4/V. 1916 L. 10131.

2) Sprawdzenie ważności paszportów bydlęcych i ściąganie takowych.

3) Prowadzenie ewidencyi uskutecznionych rzezi.

4) Prowadzenie protokołu oględzin.

5) Wydawanie certyfikatów zdrowia na mięso z rzeźni wywożone.

6) Ściąganie kwitów za opłatą należytości przypadających i przechowanie takowych.

7) Przestrzeganie czystości i porządku w całem obejściu.

8) Dozór nad odrażaniem skór pochodzących ze zwierząt dotkniętych chorobami zaraźliwemi.

Ewidencye uskutecznionych rzezi wraz z paszportami należy każdego drugiego przesłać Przełożonemu gminy, który pod osobistą odpowiedzialnością przedłoży takową najpóźniej do 5. każdego miesiąca.

§ 7.

Bez wyraźnego zezwolenia oglądacza nie wolno do rzeźni wprowadzić żadnego zwierzęcia ani też poddać rzezi zwierząt już wprowadzonych.

Bydło wprowadzone raz do rzeźni nie może być z takowej bez zezwolenia c. i k. Komendy obwodowej wyprowadzone.

§ 8.

Każde zwierzę wprowadzone musi być kryte paszportem przepisanym tudzież kwitem z Urzędu gminnego za uiszczone taksy. Bez tych dokumentów nie wolno pod osobistą odpowiedzialnością oglądacza wpuszczać zwierząt do rzeźni.

§ 9.

Gminny oglądacz zwierząt i mięsa sprawdza stan zdrowia bydła rzeźnego przed wprowadzeniem do rzeźni i po zabiciu przez oglądanie trzewów.

Mięso z bitych zwierząt uznane za zdatne do spożycia ma być zaopatrzone w stampilię oględzin i oznaczone liczbą bieżącą kwitu odnośnego zwierzęcia.

§ 10.

Bez zezwolenia oglądacza zwierząt i nim oględziny mięsa i trzewów zostały przeprowadzone nie wolno żadnej najmniejszej części ze zwierzęcia zabitego z rzeźni wywieźć.

§ 11.

Wszystkie czynności tyczące się bicia, kłucia i spraw ania zabitych zwierząt mają się odbywać wewnątrz hal i w miejscach na to przeznaczonych Rzeź sama winna się odbywać szybko i bez niepotrzebnej męczarni.

§ 12.

Każdy z przemysłowców winien się zastosować do zarządzeń oglądacza zwierząt i mięsa. Ewentualne zażalenia należy wnieść do Urzędu gminnego. Podczas czynności w rzeźni winni rzeźnicy, masarze i ich czeladnicy spokojnie i przyzwoicie zachować się. Palenie cygar lub fajki w rzeźni, w stajniach, składach paszy i t. p. jest bezwarunkowo wzbronione.

§ 13.

Osobom niezajętym w rzeźni i osobom dotkniętym chorobą wstrętną lub w nieschludnej odzieży, tudzież dzieciom wstęp jest bezwarunkowo wzbroniony.

Urząd gminny nadto uprawniony jest zabronić przemysłowcom względnie ich czeladnikom wstępu do rzeźni na pewien czas lub na stałe w razie niezastosowania się tychże do zarządzeń oglądacza zwierząt i mięsa.

§ 14.

Należytość za użycie rzeźni wynosi:

1) od sztuki wołu lub buhaja na $1^1/_2$ roku . .	6 Koron	
2) od krowy	6 „	50 hal
3) od jałówki do $1^1/_2$ roku	4 „	
4) od cielęcia do 4 miesięcy	1 „	50 hal
5) od barana lub owcy	1 „	
6) od sztuki trzody chlewnej . . : .	4 „	

§ 15.

Należytość za oględziny jednej sztuki wynosi:

1) bydła rzeźnego (wołów, krów, jałówek i buhajów) po 50 hal.
2) zwierząt kłuciem zabijanych (cieląt, krów, owiec i świń) po 25 hal.
3) za mikroskopijne badanie wieprzowiny po 75 hal

Porządek domowy dla Rzeźni w Koniecpolu.

§ 1.

Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świń, baranów i kóz z gmin: Koniecpol, Maluszyn i Żytno dozwoloną jest tylko w rzeźni w Koniecpolu.

§§ 2. aż do 13 włącznie opiewających jak dla rzeźni w Noworadomsku.

§ 14.

Należytość za użycie rzeźni wynosi:

1) od sztuki woła lub buhaja na $1^1/_2$ roku	3 K
2) od krowy	2 K 50 h.
3) od jałówki do $1^1/_2$ roku	2 K

4) od cielęcia do 4 miesięcy . . . . 80 h
5) od barana lub owcy . . . . 50 h
6) od sztuki trzody chlewnej . . . . 1 K 50 h

§ 15

Należytość za oględziny od jednej sztuki wynosi:

1) od bydła rzeźnego (wołów, krów, jałówek i buhajów) po . 50 h
2) od zwierząt kłuciem zabijanych (cieląt, owiec, kóz i świn) po 25 h

Porządek domowy dla rzeźni w Przyrowie.

§ 1.

Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świn, baranów i kóz z gmin: Dąbrowa, Garnek, Konary, Potok Złoty i Przyrów dozwolona jest tylko w rzeźni gminnej w Przyrowie.

§§ 2 aż do 13 włącznie opiewają jak dla rzeźni w Noworadomsku.

§§ 14 i 15 opiewają jak dla rzeźni w Koniecpolu.

Porządek domowy dla rzeźni gminnej w Wancerzowie.

§ 1.

Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świń, baranów i kóz z gmin: Kruszyna, Mykanów, Olsztyn, Rudniki, Rzeki duże i Wancerzów dozwolona jest tylko w rzeźni gminnej w Wancerzowie (Mstowie).

§§ 2. aż do 13 włącznie opiewają jak dla rzeźni w Noworadomsku.

§§ 14 i 15 opiewają jak dla rzeźni w Koniecpolu.

Porządek domowy dla rzeźni w Brzeźnicy.

§ 1.

Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świń, baranów i kóz z gmin Brzeźnica, Sulmierzyce i Zamoście dozwolona jest tylko w lokalach przeznaczonych na rzeź w Brzeźnicy.

§§ 2. aż do 13 włącznie opiewają jak dla rzeźni w Noworadomsku.

§§ 14 i 15 opiewają jak dla rzeźni w Koniecpolu.

Porządek domowy dla rzeźni w Działoszynie.

§ 1.

Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świń, baranów i kóz z gmin: Działoszyn, Kiełczygłów, Miedzno, Pajęczno, Popów, Rząśnia i Siemkowice dozwoloną jest tylko w lokalu przeznaczonym na rzeź w Działoszynie.

§§ 2. aż do 13 włącznie opiewają jak dla rzeźni w Noworadomsku.

§§ 14 i 15 opiewają jak dla rzeźni w Koniecpolu.

247.

Obwieszczenie w sprawie ustanowienia dopuszczalnej do rzezi ilości zwierząt w grudniu 1916.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 24/XI. 1916 Exh. № 24643 w sprawie ograniczenia spożywania mięsa ustanawia c. i k. Komenda obwodowa na miesiąc grudzień 1916 dopuszczalną do rzezi ilość zwierząt w sposób następujący:

1) dla rzeźni w Noworadomsku: 80 sztuk bydła rogatego, 16 baranów i 160 świń;

2) dla rzeźni w Koniecpolu: 8 sztuk bydła rogatego, 8 baranów i 50 świń;

3) dla rzeźni w Przyrowie: 15 sztuk bydła rogatego, 4 barany i 60 świń;

4) dla rzeźni w Wancerzowie: 10 sztuk bydła rogatego, 10 baranów i 20 świń;

5) dla rzeźni w Brzeźnicy: 4 sztuk bydła rogatego, 4 barany i 20 świń;

6) dla rzeźni w Działoszynie: 8 sztuk bydła rogatego, 4 barany i 15 świń.

248.

Policya ogniowa.

№ 21956. Poniżej ogłasza się przepisy ustawodawstwa rosyjskiego dotyczące policyi ogniowej z poleceniem jak najskrupulatniejszego ich przestrzegania.

I.

Rozporządzenie Namiestnika Królestwa Polskiego z 15. czerwca 1819 r. o obowiązku Zarządu miast utrzymywania kominiarzy i posiadania rekwizytów strażackich.

(Dziennik ustaw Królestwa Polskiego Tom 6-335).

KOMINIARZE.

§ 1. Każde miasto winno zakontraktować jednego kominiarza, który zobowiązany jest przynajmniej raz kwartalnie kominy wyczyścić i zrewidować.

§ 2. Kominiarz, który odpowiedzialny jest za nieszczęście spowodowane przez jego nieostrożność, ma po każdej rewizyi i wyczyszczeniu kominów zdać ustny raport burmistrzowi. Raport ten zaciągnie burmistrz do protokułu i zarządzi, co uważa za konieczne.

PRZYRZĄDY DO GASZENIA OGNIA w MIASTACH.

§ 3. Miasta mają być zaopatrzone w następujące przyrządy do gaszenia:

a) w każdym domu ma być drabina na dach, domy kryte dachówką mają posiadać urządzenie, umożliwiające wydostanie się do górnego komina;

b) każdy dom ma posiadać wiadro drewniane do noszenia wody, zakupno i konserwacya wiadra jest rzeczą właściciela domu;

c) każde 10 domów mają być zaopatrzone - kosztem wspólnym właścicieli - 2 hakami (bosakami), kubłem, 4 ręcznemi sikawkami i jedną beczką do przewożenia wody, dalej jedną drabiną, którą możnaby przenosić;

d) każde miasto musi conajmniej na każde 200 domów posiadać odpowiednią sikawkę i cztery beczkowozy.

ŚRODKI DO ZAKUPNA REKWIZYTÓW POŻARNYCH. - KOPANIE i UTRZYMANIE STUDZIEN.

§ 4. Sikawki i beczkowozy mają być w miastach, które rozporządzają wystarczającymi miejskiemi funduszami, z tych funduszów zakupione; w miastach, które takich funduszów nie posiadają, mają być kupione kosztem właścicieli domów.

§ 6. Koszta kopania i konserwacyi studzien, których ilość oznacza naczelnik powiatu na podstawie liczby domów, ponoszą właściciele domów, wyłączone są tylko studnie publiczne, o ile dotychczas kosztem publicznym są utrzymywane. Budowa szopy strażackiej pokrytą zostanie z funduszów przewidzianych w § 4.

UTRZYMANIE SIKAWEK.

§ 7. Celem utrzymywania sikawek w dobrym stanie mają kominiarze, po każdej rewizyi kominów zbadać i spróbować sikawki. Burmistrz jest odpowiedzialnym za należyte utrzymywanie sikawek.

II.

Rozporządzenie Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z 1. września 1836 o obowiązku zarządów gmin utrzymywać po wsiach odpowiednie przyrządy strażackie.

(Dziennik ustaw Królestwa Polskiego Tom 20 - 152).

PRZYRZĄDY POŻARNE PO WSIACH.

§ 1. We wszystkich wsiach, które posiadają budynki od ognia ubezpieczone, mają być haki (bosaki) na każde 3 domy jeden hak (bosak), stale utrzymywane w odpowiednim stanie.

§ 2. Koszta zakupna haków (bosaków) ponoszą właściciele domów. Koszta powyższe, jak i koszta utrzymania rozdziela na poszczególnych właścicieli Wójt po poprzedniem zatwierdzeniu rozdziału przez Naczelnika powiatu.

§ 3. Forma i długość haków (bosaków), która może wynosić od 7 do 12 łokci, odpowiadać ma stosunkom miejscowym.

§ 4. Haki te mają być stale w stanie odpowiednim w stale oznaczonem miejscu przechowane.

III.

Ogólna organizacya gubernialna. Zbiór ustaw tom 2, wydanie z 1892 i 1912 r.

STRAŻE OGNIOWE i OGNIOMISTRZE.

§ 329. Gubernatorzy mają przestrzegać, by w miastach, które posiadają gminne straże ogniowe, mianowani byli zupełnie zaufania godni i doświadczeni ogniomistrze.

§ 653. Do zakresu działania policyi w miastach należą straże ogniowe, podporządkowane ogniomistrzom. Budżet gminny określa stan straży ogniowej.

§ 670. Ogniomistrze mają być na podstawie ogólnych zasad mianowani, przenoszeni i usuwani (Ustawa o urzędnikach państw).

ZAKRES DZIAŁANIA POLICYI.

§ 881. Do zakresu działania policyi należy:

17) Współdziałanie przy zabezpieczeniu przed pożarom lasów i pól, względnie gaszeniu pożaru.

21) Środki zaradcze przeciwko pożarom w miastach i wsiach.

22) Wstrzymanie budowli domów i rozpoczęcia prac przy budowlach, magazynach, wykopaleniskach, położonych przy linii kolejowej.

23) Nadzór nad wykonywaniem i przestrzeganiem przepisów policyi budowlanej w miastach i wsiach.

§ 700. W razie dojścia do wiadomości ustnych lub pisemnych, gróźb lub innych okoliczności, narażających na niebezpieczeństwo jaką miejscowość, dom lub osobę, ma właściwa władza policyjna, która o tem się dowie, natychmiast zarządzić odpowiednie środki zaradcze celem ostrzeżenia przed szkodą i odkrycia winnego.

§ 736. Powiatowa władza policyjna (obecnie c. i k. Żandarmerya) ma uważać aby w miejscowościach, które nie posiadają stałego zarządu policyjnego, dalej w osadach, w wypadku ognia, konieczne zarządzenia natychmiast wydane zostały.

1) aby o ile możności wszędzie zaprowadzono sikawki ogniowe;

2) aby wszyscy właściciele domów, na podstawie w tym celu mających się założyć wykazów, zobowiązani zostali do jawienia się przy pożarze z wiadrem, hakiem lub siekierą, względnie, by z temi przyrządami swych ludzi wysłali.

Baczyć ma dalej na to, aby przedmioty uratowane z ognia ochronione zostały przed rabunkiem i zniszczeniem.

§ 789. 3) aby w każdej miejscowości założony został wykaz mieszkańców i by im odpowiednio ogłoszono, kto i z czem ma się jawić podczas pożaru.

§ 805. Niżsi urzędnicy policyjni (obecnie miejska policya, urzędnicy gminni) mają każdego mieszkańca jak najdokładniej pouczyć, by swój piec i komin utrzymywał zawsze w największym porządku a w razie uszkodzenia natychmiast naprawił, czyścił, by przy paleniu w piecu w chałupach wiejskich, jak również przy opuszczaniu tych chałup, zastosowana była jak największa ostrożność, by len, konopie etc., nie były suszone w domach mieszkalnych. Mają uważać by pastuchy i podróżni pod żadnym warunkiem nie zakładali ognia przy lasach, polach, łąkach bliżej jak 2 sążnie i, by zaraz po opuszczeniu miejsca spoczynku ogień gasili.

Gdy tylko ogień wybuchnie, mają zwołać mieszkańców najbliższych wsi i zarządzić środki ku gaszeniu ognia konieczne. Po wsiach uważać mają, by nad każdą bramą uwidoczniony był rysunkowo ten przyrząd do gaszenia, z którym dany właściciel domu ma w przypadku ognia do gaszenia się stawić. Mają baczyć, aby w osadach, miasteczkach i wsiach było jak najwięcej sikawek i innych przyrządów strażackich.

IV.

Ustawa o zabezpieczeniu przed przestępstwami. (Zbiór ustaw tom XIV, wydanie z 1890 roku).

OBOWIĄZKI WŁAŚCICIELA DOMU w RAZIE WYBUCHU OGNIA.

§ 303. Właściciel domu, względnie zarządca domu jest bezwarunkowo zobowiązany w razie wybuchu pożaru zawiadomić o tem najbliższą wartę policyjną aż do przybycia straży ogniowej mają być wszystkie konieczne zarządzenia w celu ugaszenia ognia wydane.

ZAKŁADANIE OGNIA NA DROGACH, w LASACH, etc.

§ 304. Zabronione jest zakładanie ognia na większych drogach lub innych miejscowościach w oddaleniu 2 sążni od lasów i krzaków, od zasianego lub zebranego zboża i siana, od łąk i ogrodów jarzywnych, mostów albo jakichkolwiek innych budynków. Przy opuszczeniu ogniska, należy je bezwarunkowo zagasić.

249.

Spis zapasów śliwek suszonych i powideł.

(Rozp. c. i k. Jen.-Guber.-wojskowego z dnia 11-go listopada 1916 r.)

Na podstawie § 2. rozp. Nacz. Wodza armii, z dnia 4-go października 1916 r. Dz. rozp. № 70, zarządza się co następuje:

1. Obowiązek zgłaszania.

Każdy, kto ma w swojem przechowaniu suszone śliwki lub powidła w ilości ponad $^1/_2$ puda rosyjskiego, obowiązany jest bez względu na to, czy jest właścicielem towaru, czy też tylko towar ten ma w swem przechowaniu, dotyczące zapasy zgłosić pisemnie lub ustnie najpóźniej do 1. grudnia 1916 w c. i k. poster. żandar. miejsca składu towaru, podając rodzaj, ilość, miejsce przechowania, oraz dokładny adres właściciela towaru.

Zamówione, jednak jeszcze w drodze się znajdujące zapasy tych towarów, winien zamawiający zgłosić również w wyżej zakreślonym czasie i podać przytem u kogo towar zamówił i w jakim w przybliżeniu czasie nadejdzie.

Zapasy poniżej $^1/_2$ puda rosyjskiego, jakoteż zapasy, znajdujące się w posiadaniu zarz. wojsk. nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia.

2. Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozp. karane będą według postanowienia rozp. Nacz. Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r.

3. Wejście w życie.

Niniejsze rozp. wchodzi w życie z d. ogłoszenia.

250.

Wydawanie osądów karnych w oddziałach straży skarbowej.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 19/8. 1915 Dz. rozp. Z. W. Cz. VII, № 30, Część III § 3 poruczył c. i k. Komendant obwodowy aż do odwołania c. i k. Komendantom oddziałowym straży granicznej wydawanie osądów karnych i nakładanie kar w myśl pierwszego ustępu § 3. powołanego powyżej rozporządzenia i w wymiarze tam wskazanym w drobniejszych sprawach przemytnictwa i w wypadkach bezprawnego przekroczenia granicy.

251.

Ceny normalne i maksymalne w obwodzie Nowo-radomskim na miesiąc Grudzień 1916.

№ 25500/77.

(Ogłoszone tutejszem obwieszczeniem z d. 30./XI. 1916)

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa					Sprzedaż detaliczna					C.m.-Cena maksymalna
	jednostka wagi	K.	h.	Rb.	k.	jednostka wagi	K.	h.	Rb.	k.	
I. Mięso-tłuszcz i wyroby masarskie.											
Mięso wołowe z kośćmi	—	—	—	—	—	1 funt	1	80	—	65½	
,, ,, bez kości	—	—	—	—	—	„	1	90	—	69	
polędwica	—	—	—	—	—	„	1	90	—	69	
cielęcina	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
baranina	—	—	—	—	—	„	1	80	—	65½	
wieprzowina	—	—	—	—	—	„	2	—		72	
wędlina	—	—	—	—	—	„	2	80	1	02	
surowa słonina	—	—	—	—	—	„	2	80	1	02	
sadło	—	—	—	—	—	„	2	80	1	02	
słonina wędzona	—	—	—	—	—	„	3	20	1	15	
smalec wieprzowy	—	—	—	—	—	„	3	30	1	19	
tłuszcz bydlęcy	—	—	—	—	—	„	1	80	—	65½	
margarina	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
tłuszcz roślinny	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
kiełbasa zwyczajna	—	—	—	—	—	„	2	40	—	87	
,, Krakowska	—	—	—	—	—	„	2	90	1	05	
salceson	—	—	—	—	—	„	2	40	—	87	
szynka surowa	—	—	—	—	—	„	3	—	1	09	
,, gotowana	—	—	—	—	—	„	3	50	1	27	
polędwica wieprzowa	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
kiszka pasztetowa	—	—	—	—	—	„	3	—	1	09	
II. Drób, ryby.											
gęsi sztuka	—	—	—	—	—						
„ żywe funt	—	—	—	—	—	1 funt	—	90	—	33	
kaczki sztuka	—	—	—	—	—						
„ „ funt	—	—	—	—	—	„	1	—	1	36½	
kury sztuka	—	—	—	—	—		—	—	—	—	
„ „ funt	—	—	—	—	—	„	—	80	—	29	
karpie	—	—	—	—	—		1	50	—	54½	
szczupaki	—	—	—	—	—	„	1	70	—	62	
ryby morskie	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
śledzie (solone) szt.	—	—	—	—	—	1 sztuka	—	55	—	20	
„ „ funt.	—	—	—	—	—	1 funt	—	—	—	—	
śledzie (łososie)	—	—	—	—	—	1 szt.	1	30	—	47	
kurczaki	—	—	—	—	—	„	—		—	—	
indyki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa: jednostka wagi	K.	h.	Rb.	k.	Sprzedaż detaliczna: jednostka wagi	K.	h.	Rb.	k.	C.m.= Cena maksymalna
III. Produkta mielone i przesiewane, chleb.											
mąka pszenna wyborowa dla miasta	1 pud	15	84	5	76	1 funt	—	42	—	15	c.m.
„ „ „ „ wsi	„	14	80	5	38	„	—	39	—	14	
„ „ chlebowa dla miasta	„	11	80	4	29	„	—	32	—	$11\frac{1}{2}$	c.m.
„ „ „ „ wsi	„	10	80	3	93	„	—	29	—	$10\frac{1}{2}$	
„ „ przednia	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
„ „ razowa	„	—	—	—	—	„	—		—	—	
grysik	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
mąka chleb. żytnia dla miasta	„	10	68	3	88	„	—	29	—	$10\frac{1}{2}$	c.m.
„ „ „ „ wsi	„	10	68	3	88	„	—	29	—	$10\frac{1}{2}$	
„ żytnia razowa „ miasta	„	7	84	2	85	„	—	22	—	$08\frac{1}{2}$	
„ „ „ wsi	„	7	84	2	85	„	—	22	—	$08\frac{1}{2}$	
jęczmień mielony (kasza gruba)	„	12	60	4	58	„	—	34	—	$12\frac{1}{2}$	c.m
,, ,, (kasza średnia)	„	10	20	3	71	„	—	28	—	10	
jęczmień mielony (kasza drob.)	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
proso	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
tatarka	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
ryż	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
„ łamany	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
chleb pszenny	„	—	—	—	—	„	—	32	—	$11\frac{1}{2}$	
„ żytni pytl. dla miasta	„	—	—	—	—	„	—	24	—	09	
„ „ „ „ wsi	„	—	—	—	—	„	—	24	—	$09\frac{1}{2}$	c.m.
chleb razowy	„	—	—	—	—	„	—	18	—	$06\frac{1}{2}$	
„ mieszany	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
mąka jęczmienna	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
„ żytnia mieszana											
„ kartoflana											
IV. Rośliny strączkowe											
groch cały	1 pud	11	10	4	03	1 funt	—	30	—	11	
soczewica											
bób											
V. Mleko, produkta mleczne, jaja.											
mleko niezbierane *	1 kwarta	—	—	—	—	1 kwarta	—	40	—	$14\frac{1}{2}$	
mleko zbierane	„	—	—	—	—	„	—	15	—	05	
twaróg	„	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
masło deserowe	—	—	—	—	—	1 funt	3	—	1	09	
,, kuchenne	—	—	—	—	—	„	2	70	—	98	
ser ostry (szwajcarski)	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
,, miękki (śmietankowy)	—	—	—	—	—	„	—	50	—	18	
jaja w handlu		—	—	—	—	1 sztuka	—	15	—	$06\frac{1}{2}$	
„ u producenta	—	—	—	—	—	„	—	13	—	05	

*) Mleko niezbierane musi zawierać najmniej 3% tłuszczu.

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa					Sprzedaż detaliczna					C.m.= Cena maksymalna
	jednostka wagi	K.	h.	Rb.	k.	jednostka wagi	K.	h.	Rb.	k.	
VI. Towary kolonialne.											
kawa surowa						1 funt	8	—	2	93	
„ palona						„	10	—	3	64	
cukier nierafinowany						„		76		28	
cukier raf. w głowach						„					
„ „ w kostkach	—	—	—	—	—	„	—	80	—	29	
„ „ miałki											
„ kryształowy											
herbata	—	—	—	—	—	„	13	75	5	36	
kakao	—	—	—	—	—	„	12	—	4	36½	
czekolada zwyczajna	—	—	—	—	—	„	12	—	4	36½	
sól biała	—	—	—	—	—	„	—	12	—	4½	
„ szara	—	—	—	—	—	„	—	12	—	4½	
pieprz	—	—	—	—	—	„	11	—	4	—	
kminek	—	—	—	—	—	„	1	80	—	65½	
olej jadalny	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
ocet	—	—	—	—	—	1 kwarta	—	80	—	29	
esencja octowa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VII Jarzyny.											
kartofle	—	—	—	—	—	1 pud	2	—	—	73	
„	—	—	—	—	—	1 funt.	—	06	—	02	
kapusta	—	—	—	—	—	„	—	—	—	—	
marchew	—	—	—	—	—	„	—	10	—	03½	
buraki	—	—	—	—	—	„	—	8	—	03	
cebula	—	—	—	—	—	—	—	50	—	18	
czosnek	—	—	—	—	—	„	1	60	—	58	
chrzan	—	—	—	—	—	„	—	20	—	07½	
kapusta kwaszona	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
sałata	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
brukiew	—	—	—	—	—	1 funt	—	—	—	—	
pomidory	—	—	—	—	—	„	—	—		—	
VIII. Owoce.											
gruszki	—					1 funt.	—	—	—	—	
jabłka	—					„	—	—	—	—	
śliwki (suszone)	1 pud					„	—	70	—	25½	
powidła	„					„		80	—	29	
IX. Trunki.											
wino						1 litr	3	—	1	10	
piwo	1 but.	—	46	—	16	1 but.	—	55	—	20	
piwo exportowe	„	—	60	—	21	„	—	70	—	26	
spirytus	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
rum	—	—	—	—	—	1 litr	5	50	2	—	
woda sodowa	—				—	1 litr	—	22	—	08	

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa: jednostka wagi	K.	h.	Rb.	k.	Sprzedaż detaliczna: jednostka wagi	K	h.	Rb.	k.	C.m = Cena maksymalna
X. Bydło rzeźne.											
woły	1 pud	40	—	14	54½						
buhaje	„	40	—	14	54½						
krowy	„	38	—	13	81½						
jałówki	„	36	—	13	—						
cielęta	„	—	—	—	—						
świnie	„	60	—	21	82						
owce	„	30	—	10	96						
XI. Artykuły do karmienia bydła.											
siano nieprasowane	1 pud	1	20	—	43½	1 pud	1	40	—	51	C.m.
„ prasowane	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
słoma nieprasowana	„	—	80	—	29	„	-	90	—	33	C.m.
„ prasowana	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
makuchy											
bobik dla koni	—	5	30	1	93	1 funt	—	16	—	7	
otręby	—	—	—	—	—	„	—	09	—	3½	
sieczka											
XII. Materjały opałowe, do oświetlania i utrzymania czystości.											
drzewo opałowe twarde m³											
sąż.											
pud.											
„ „ miękkie m³											
sąż.	1 sążeń	32	—	12	36½						
pud.	—	—	—	—	—	1 pud	—	62	—	22½	
węgiel kamienny kor.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
pud.	1 pud	—	70	—	25½	„	—	73	—	26½	
koks pud.	„	—	—	—	—	1 funt	1	53	—	49	
nafta	„	8	50	3	11	1 „	—	28	—	13	
spirytus do palenia	1 wiadro	20	—	7	27½	1 litr	1	70	—	62	
zapałki szwedzkie	—	—	—	—	—	1 pudełko	—	08		03	
świece stearynowe zwycz.	—	—	—	—	—	1 funt	3	50	1	27	
świece parafinowe	—	—		—	—	„	3	—	—	09	
mydło Schichta i I Sorty	—	—	—	—	-	„		—	—	—	
mydło zwyczajne II sorty	—	—	—	-	—	„	3	50	1	27	
„ zwyczajne szare	—	—	—		—	—	—	—	—	—	
soda krystaliczna	1 pud	16	—	5	82	1 funt	—	40	—	14½	
soda amoniakalna	„	26	—	9	45½	„	—	70	-	25½	

U W A G I.

A.) Kalkulacya cen przeprowadzona jest w walucie koronowej, wobec czego zapłata w tej samej walucie musi być przyjętą. Sprzedawcy, wzbraniający się przyjmowania korony będą surowo karani. Żądanie zapłaty za towar w walucie rosyjskiej jest wzbronione.

Wyznaczone powyżej ceny o ile one nie są oznaczone jako ceny maksymalne, należy uważać jako ceny wytyczne.

Ceny wytyczne mają za zadanie dać sprzedającym i kupującym ogólne wskazówki do ocenienia o ile ceny stawiane przez sprzedających nie są wygórowane.

Sprzedawcy nie są wcale uprawnieni do żądania pełnych cen wytycznych w tych wypadkach (zmiana konjuktury handlowej i t. p.) w których ceny te wobec istotnych kosztów nabycia towaru oraz i innych wydatków z tem połączonych były niestosunkowo wysokie.

Żądanie pełnych cen wytycznych w wypadku powyżej wspomnianym, następnie przekroczenie wyznaczonych cen wytycznych bez żadnej realnej podstawy, wreszcie każde przekroczenie ogłoszonych cen maksymalnych będzie karane w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. Września 1915 r. Dziennik rozporządzeń dla Polski, Cz. IX. № 38, jako podnoszenie cen celem wyzysku.

Ustanowione w tem obwieszczeniu ceny maksymalne nie mogą być pod żadnym warunkiem przekroczone.

B.) Współdziałanie ludności.

Niniejszem wzywam ludność do współdziałania w zwalczaniu wyzysku przez podnoszenie cen.

Każdy obowiązany jest donosić bezwłocznie o wszelkich nadużyciach z powodu podnoszenia cen, a to poza miastem Noworadomskiem do właściwego posterunku c. i k. żandarmeryi, zaś w mieście Noworadomsku do rąk c. i k. Komisarza Rządowego, lub do c. i k. Żandarmeryi.

Karani będą nietylko ci, którzy dopuszczają się nadużyć z powodu podnoszenia cen, ale także i ci, którzy sami płacą, albo ofiarują niezwykle wysokie ceny za niezbędne artykuły codziennej potrzeby albo też tolerują, czyli pozwalają na szerzenie się takich nadużyć przez to, że winnych władzy nie wskażą.

C. i k. Komendant obwodu
Franciszek Mussak m. p.
pułkownik.

Awizo.

№ 25000. Rozp. Jen. Gub. Wojsk. Z. E. 111845.

Rządowe biuro handlowe niemieckich Izb handlowych w Brombergu rozszerzyło swoje czynności i na zajęte obszary Rosyi, podlegające Naczelnemu Wodzowi Wschodu z filiami w Wilnie, Libawie, Białymstoku, Mitawie, następnie w Suwałkach i główną filią w Kownie.

Firmy, mające zamiar nawiązać stosunki handlowe z zajętymi obszarami Rosyi zwrócą się do głównego biura zarządzającego rządowymi biurami handlowemi w Brombergu, ul. Neuer Markt 1.